

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-533/2011-01

Дана: 09.09.2011. године

Београд

ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА у поступку одлучивања по приговору **К.Н.** из Београда изјављеног против Одлуке првог састава Високог савета судства број: 119-05-77/2010-01 од 14. јуна 2010. године на основу члана 5. Закона о изменама и допунама закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/2010) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/2011), на једанаестој редовној седници одржаној 09. септембра 2011. године, донео је

ОДЛУКУ

ОДБИЈА СЕ приговор **К.Н.**, из Београда и **ПОТВРЂУЈЕ** се Одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности број: 119-05-77/2010-01 од 14. јуна 2010. године.

Образложење

Високи савет судства објавио је оглас за општи избор судија у судовима опште и посебне надлежности у Републици Србији дана 15. јула 2009. године у „Службеном гласнику Републике Србије“ бр. 52/09 и у дневном листу „Политика“ од истог датума.

На наведени оглас, подносилац приговора **К.Н.** поднео је пријаву за избор судије у Први основни суд у Београду, Други основни суд у Београду, Виши

суд у Београду и Управни суд. У тренутку подношења пријаве био је судија у Првом општинском суду у Београду, коју дужност је обављао од 1992. године.

Након спроведеног поступка општег избора судија, Високи савет судства је донео Одлуку о избору судија на сталну судијску функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“, бр. 106/09) којом је утврђено да изабране судије ступају на функцију 01. јануара 2010. године. Јединственом одлуком Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25. децембра 2009. године утврђено је које судије нису изабране у складу са одредбама Закона о судијама („Службени гласник РС“, бр. 116/08) јер нису испуниле услове за избор у суд за који су поднели пријаву а који су предвиђени одредбом члана 45. Закона о судијама и одредбама члана 1, члана 13. и члана 14. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова. Одлуком Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25. децембра 2009. године, у ставу I тачке 296. изреке утврђено је да подносиоцу приговора престаје судијска дужност дана 31. децембра 2009. године.

Против Одлуке Високог савета судства о избору судија на сталну судијску функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“, бр. 106/09), К.Н. је дана 15. јануара 2010. године поднео уставну жалбу. Уставна жалба изјављена је из разлога што је пропуштено да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност и да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних судија. Даље се наводи да први састав Високог савета судства није омогућио да се изјасни о чињеницама и разлозима, није доставио одлуку са разлозима, као и да је пропустио да на изричит захтев подносиоца жалбе достави податке на којима је заснована одлука о избору судија на сталну судијску функцију. Такође, подаци који се тичу поступка избора судија проглашени су службеном тајном, употребљавани су подаци о личности противно Уставу и закону, а давањем изјава у јавности повређено је лично и професионално достојанство подносиоца. Подносилац приговара процедури избора, указује на Уставом загарантовану сталност судијске функције, као и на независности Првог састава Високог савета судства и појединих чланова

Дана 24. фебруара 2010. године подносилац приговора изјавио је и жалбу Уставном суду против одлуке Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25. децембра 2009. године у делу става I изреке, којим је подносиоцу жалбе престала судијска дужност дана 31. децембра 2009. године. Жалба је изјављена због битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом.

Високи савет судства је поступајући по правном ставу Уставног суда Републике Србије од 25. марта 2010. године донео појединачну одлуку о престанку судијске дужности број: 119-05-77/2010-01 од 14. јуна 2010. године, којом се замењује одлука Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25. децембра 2009. године у ставу I тачка 296. изреке одлуке и констатује да је К.Н. , судији Првог општинског суда у Београду престала судијска дужност са 31. децембром 2009. године.

У образложењу појединачне одлуке о престанку судијске дужности број: 119-05-77/2010-01 од 14. јуна 2010. године наводи се да су се разлози за сумњу да подносилац приговора не испуњава услове за избор на сталну судијску функцију образовали образовали у погледу стручности и оспособљености. Подносилац жалбе је обављао судијску дужност у Првом општинском суду у Београду, у материји радних спорова. У сагледаваном трогодишњем периоду 2006. - 2008. године, у погледу квалитета рада, тј. стручности, која се сагледава на основу потврђених, преиначених и укинутих одлука у односу на ожалбене, имао је у 2006. години 40% потврђених, 3,08% преиначених и 56,92% укинутих (просек суда за укинуте је био 42,06%), у 2007. години имао је 48,91% потврђених, 14,13% преиначених (просек суда је био за преиначене 7,96%) и 36,96% укинутих и у 2008. години 35,87% потврђених, 18,48% преиначених (просек суда за преиначене је био 10,28%) и 45,65% укинутих (просек суда је био 37,06% за укинуте). Овако висок проценат укинутих, у односу на број ожалбених, преиначених у току 2007. и 2008. године и потврђених за све три године, који је испод 50%, показује да није остварио довољан ниво стручности.

Када је у питању оспособљеност, у сагледаваном периоду није радио одлуке у законском року нити у року до 30 дана, на колико се најдуже може продужити законски рок у сложеним предметима, по Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности тако да је после 30 дана у 2006. години израдио 20 одлука до 60 дана, у 2007. години 17 од чега 16 до 60 дана и једну преко 60 дана и у 2008. години 53, од чега 32 до 60 дана и 21 преко 60 дана. Ово прекорачење рокова доводи у питање и право на суђење у разумном року. У прилог томе говбри податак да у предмету П1. 266/05 није израдио писмени отправак одлуке у примереном року и то тако што је пресуда донета 12.02.2008. године а писмени отправак странкама је експедован 27.01.2009. године. Осим тога, на поступање подносиоца жалбе као судије Првог општинског суда у Београду упућене су основане притужбе на рад у предмету П1. 480/05 и П1. 216/08 где је у оба предмета тужба била поднета 1993. године. Подносилац жалбе је у овим предметима поступао од подношења тужбе до краја 1995. године, а ни у једном од ових предмета није донета првостепена одлука, иако се ради о радним споровима који се по закону сматрају хитним поступцима.

Осим тога, у току 2007. и 2008. године, по подацима суда, није завршио пуну оријентациону норму предмета, већ 71,50% у 2007. години и 66,48% у 2008. години од оријентационе норме прописане Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности.

Имајући у виду резултате по наведеним критеријумима, први састав Високи савет судства сматра да подносилац приговора у посматраном периоду није показао довољан ниво стручности и оспособљености.

К.Н. је поднео жалбу против поједначне одлуке о престанку судијске дужности. Жалба је изјављена због битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Истиче да је том одлуком повређено основно правило *ne bis in idem*, јер је Високи савет судства поново одлучио о истом као у одлуци од 25. децембра 2009. године, да иста одлука не може бити нити допуна нити исправке цитиране одлуке, да се иста заснива на потпуно новим чињеницама и новим доказима а који нису постојали у време одлучивања о пријави већ су исти накнадно прибављени, понавља све наводе о повреди уставних права, а који се односе на повреду начела правне сигурности, права на правично суђење у разумном року, права на ефективан правни лек, забране *reformatio in peius*, као и забране дискриминације, даје разлоге за погрешну примену материјалног права и битне повреде поступка. Указује на друге повреде материјалног права и права гарантованих уставом и Европском конвенцијом.

У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да статистички подаци који су примењени а у погледу примене критеријума из Одлуке о критеријумима и мерилима указују да је критеријум односа укинутих одлука у односу на број разматраних одлука по жалби испунио у већем проценту гледано у односу на изабране судије, па наводи примере. У погледу притужби указује да уколико се притужбе које се односе на период пре 1995. године не могу бити предмет разматрања узимајући у обзир да је у наше законодавство хитност решавања радних спорова уведена тек 2001. године Законом о раду, који је прописао обавезу решавања ове врсте спорова у року од 6 месеци. Такође и у погледу експедитивности одлука сматра да је чињенично стање непотпуно утврђено јер упоредни резултати са резултатима других изабраних судија упућују негирају закључак из побијане одлуке, па наводи примере. У погледу резултата рада и остваривања норме у 2007. години и 2008. години наводи да су исти лошији из објективних разлога а на то су утицали многобројни кадровски проблеми, чињеница да је председник суда сваке године смањивао број судија на одељењу, а да је потом те предмете прерасподељивао преосталим судијама. Такође Високи савет судства није узео у обзир чињенице да подносилац има велики број објављених стручних и научних радова да се бави научно истраживачком делатношћу, да има научно звање магистра правних наука и истраживачко звање истраживач сарадник, да је радио са

приправницима и сарадницима, као и да је имао статус председника Одељења радних спорова. Сматра да је Високи савет судства морао имати у виду и специфичну месну надлежност Првог Општинског суда у Београду, а везану за седиште већине државних институција и јавних предузећа и медијских кућа.

Уставни суд је сходно одредби члана 5. ст. 2 и 3. Закона о изменама и допунама Закона судијама („Службени гласник Републике Србије“, бр.101/10) дана 18. априла 2011. године уступио Високом савету судства предмете формиране по уставној жалби Уж 216/10 и жалби VIII У 156/10 К.Н.

У поступку преиспитивања оспорене Одлуке првог састава Високог савета судства, на основу члана 23. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и марила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, Комисија Високог савета судства је дана 28. јула 2011. године одржала рочиште, на коме се подносилац приговора изјаснио, а извршен је увид у пријаву

К.Н. на оглас за избор судија број: 111-00-4286/2009-01 од 27. јула 2009. године, резултате рада К.Н. судије Првог општинског суда у Београду за 2006, 2007. и 2008. годину (Т2 образац), резултате рада Првог општинског суда у Београду за посматрани трогодишњи период (Т1 образац), извршен је увид у фотокопије списка предмета Првог општинског суда у Београду VI Су 36/09-25, VI Су 36/07-134 и П 266/05 као и извештај Првог основног суда у Београду VIII Су 2011/650 од 25. јула 2011. године.

Према извештају о раду Првог општинског суда у Београду и извештају о раду К.Н. судије Првог општинског суда у Београду, утврђено је да је именовани поступио у радним споровима, те да је остварио следеће резултате рада:

-у 2006. години укупно у раду 470 предмета од тога старих 194, решено 246 од тога 101 стари предмет. Процент испуњења норме био је 132,97%. 20 одлука израђено је у периоду од 30 до 60 дана. 65 одлука је разматрано по жалби од тога 2 преиначене 3,08%, (просек одељења 6,24%) и укинутих 37 или 56,90% (просек одељења 42,03%).

-у 2007. години укупно у раду 364 предмета од тога 151 стари, решено 194 предмета од тога 107 старих. Процент испуњења норме био је 71,50%. 16 одлука израђено у периоду од 30 до 60 дана и 1 преко 60 дана. 92 одлуке су разматране по жалби, од тога је 13 преиначених или 14,13% (просек одељења 8,47%) и укинутих 34 или 36,96%, (просек одељења 32,87%).

-у 2008. години, укупно у раду 358 предмета од тога старих 134, решено 173 предмета од тога 116 старих. Процент испуњења норме био је 66,48% .32 одлуке израђене у периоду од 30 до 60 дана и 21 одлука преко 60 дана. 92 одлуке су разматране по жалби, од тога је 17 преиначених или 18,48% (просек одељења 10,28%) и 42 укинута или 45,65% (просек одељења 37,06%).

Одредбом члана 13. став 3. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова прописано је да се сматра да кандидат није испољио довољан ниво стручности ако је у последње три године имао укинутих одлука знатно изнад просека суда у коме врши судијску дужност.

Према одредби члана 5. Правила предвиђено је да подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност и минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 80/05).

Одредбом члана 13. став 1. Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која ће се привремено примењивати до дана почетка примене одредаба чл. 21. до 28. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС”, бр.80/05), предвиђено је да судија има задовољавајући квалитет ако број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука не прелази за општински суд у грађанској материји 25 %.

Када је у питању квалитет рада подносиоца приговора, Високи савет судства је утврдио да је у посматраном периоду проценат укинутих одлука био знатно изнад процента који је прописан Мерилима, имајући у виду да је у П1 материји у 2006. години проценат укинутих одлука био 56,90%, у 2007. години 36,96 % а у 2008. години 45,65 %. Подносилац приговора није оспорио податке у погледу процента укинутих одлука у наведеном трогодишњем периоду. Такође, проценат укинутих одлука подносиоца приговора за цео посматрани период већи је и од процента укинутих одлука одељења радних спорова Првог општинског суда у Београду, у коме је вршио судијску дужност у посматраном периоду, јер је проценат укинутих одлука К.Н. био 45,38% (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период) док је проценат укинутих одлука одељења суда 37,50 %. Подносилац приговора је у поступајућим материјама континуирано имао висок проценат укинутих одлука у односу на број разматраних одлука по жалби у извештајном периоду од 2006. до 2008. године.

Имајући у виду квалитет рада подносиоца приговора, Високи савет судства је утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности прописан одредбом члана 5. Правила, односно, у посматраном трогодишњем периоду имао је већи проценат укинутих одлука од просека одељења суда у којем је обављала дужност, који проценти представљају знатно одступање од просека суда у смислу одредбе члана 13. став 3. наведене Одлуке, а такође је имао виши проценат укинутих одлука од процента који је прописан Мерилима за оцену минимума успешности.

Одредбом члана 13. став 4. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова прописано је да се сматра да кандидат није испољио довољан ниво оспособљености ако у последње три године није завршио број предмета који је одређен Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која ће се привремено примењивати до дана почетка примене одредаба чл. 21. до 28. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС”, број 80/05) а одредбом члана 6. Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006, 2007. и 2008. године испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просек одељења суда и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања / кршења у односу на најмање један од следећих мерила: одлука израђених по истеку 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења суда у којем је радио; однос нерешених старих предмета (за шта је судија одговоран), у односу на укупан број предмета у раду, у поређењу са просеком одељења суда и имајући у виду прилив предмета.

Према извештају о раду К.Н. у посматраном трогодишњем периоду, подносилац приговора је у 2007. години имала проценат испуњења норме 71,50 % а у 2008. години 66,48%. Високи савет судства је утврдио да подносилац приговора није испунио оријентациону норму прописану Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, иако је имао довољан прилив предмета, са значајним бројем нерешених предмета на крају годишњег извештаја за сваку од посматраних година. Такође, приликом оцене испуњења оријентационе норме, Високи савет судства је имао у виду и ефективно време које је подносилац приговора провео на раду у 2007. и 2008. години.

Подносилац приговора је према извештају о раду судије (Т2 образац) имао израђене одлуке ван прописаног рока, те је у 2006. години имао 20 одлука до 60 дана, у 2007. години имао је 16 одлука израђених до 60 дана, 1 преко 60 дана и у 2008. године имала је 32 одлуке израђене до 60 дана и 21 одлука преко 60 дана.

На основу збирног Т2 обрасца о раду судија који су поступали у П1 материји утврђено је да је просек одељења радних спорова Првог општинског суда у Београду у

погледу израда одлука био: у 2006 години 8 одлука у периоду од 30 до 60 дана и 3 одлуке преко 60 дана, 2007.године 10 одлука у периоду од 30 до 60 дана и 4 одлуке преко 60 дана, као и да је у 2008.години просек за израђене одлуке у периоду од 30 до 60 дана био 24 и 23 одлуке преко 60 дана.

Према извештају Првог основног суда у Београду Су VIII 2001/6503 од 25. јула 2011. године, у коме су за сваку годину у посматраном трогодишњем периоду наведени предмети у којима је поступао К.Н. , а у којима је одлука израђена након рока од 60 дана, утврђено је да је подносилац приговора у 2006. години имао 29 предмета у којима је израда одлуке трајала преко 60 дана, у 2007. години 32 предмета и у 2008. години 44 предмета у којима је израда одлуке трајала преко 60 дана. Високи савет судства је према наведеном извештају утврдио да су након рока од 60 дана израђене следеће одлуке:

-у 2006. години: **П1. 329/2001 рок израде 341 дан, П1.2312/01 227 дана**, П1.2709/2001 144 дана, П1.3034/2001 132 дана, П1.1320/2002 106 дана, П1.1959/2002 67 дана, **П1.210/2003 150 дана**, П1.214/2003 111 дана, П1.529/2003 78 дана, П1.719/2003 139 дана, П1.845/2003 101 дан, П1.993/2003 96 дана, П1.1297/2003 70 дана, **П1.1466/2003 291 дан**, П1.1494/2003 111 дана, П1.1546/2003 71 дан, П1.224/2004 77 дана, П1.553/2004 75 дана, П1.861/2004 116 дана, П1.934/2004 125 дана, П1.943/2004 127 дана, П1.1043/2004 127 дана, П1.1043/2004 85 дана, П1.2/2005 73 дана, П1.6/2005 73 дана, П1.160/2005 83 дана, **П1.320/2005 459 дана**, П1.501/2005 62 дана, **П1.609/2005 225 дана**, П1.660/2005 62 дана;

- у 2007. години П1.1525/2000 68 дана, П1.2792/2002 141 дан, П1.282/2004 133 дана, П1.722/2004 85 дана, П1.752/2004 121 дан, П1.26/2005 70 дана, **П1.128/2005 162 дана**, **П1.170/2005 179 дана**, П1.438/2005 108 дана, П1.449/2005 78 дана, П1.517/2005 92 дана, П1.597/2005 81 дан, П1.731/2005 79 дана, П1.897/2005 70 дана, П1.916/2005 99 дана, П1.1075/2005 109 дана, П1.45/2006 108 дана, **П1.188/2006 171 дан**, П1.197/2006 62 дана, **П1.403/2006 186 дана**, П1.468/2006 65 дана, П1.488/2006 88 дана, П1.520/2006 69 дана, П1.598/2006 70 дана, П1.620/2006 83 дана, П1.653/2006 112 дана, П1.889/2006 84 дана, П1.979/2006 128 дана, П1.1036/2006 86 дана, П1.1093/2006 126 дана, П1.210/2007 69 дана, П1.344/2007 93 дана;

-у 2008. години **П1.2823/2001 235 дана**, П1.1071/2003 69 дана, П1.1609/2003 94 дана, **П1.288/2005 270 дана**, П1.319/2005 78 дана, П1.511/2005 68 дана, П1.548/2005 101 дан, П1.845/2005 118 дана, П1.925/2005 73 дана, П1.983/2005 132 дана, П1.1022/2005 134 дана, П1.67/2006 106 дана, П1.175/2006 72 дана, П1.338/2006 121 дан, П1.534/2006 112 дана, П1.562/2006 82 дана, **П1.567/2006 179 дана**, П1.779/2006 122 дана, **П1.794/2006 401 дан**, П1.809/2006 100 дана, П1.897/2006 98 дана, П1.1058/2006 133 дана, **П1.1103/2006 204 дана**, П1.1235/2006 116 дана, П1.1251/2006 64 дана, П1.71/2007 91 дан, П1.73/2007 75

дана, П1.98/2007 119 дана, П1.154/2007 62 дана, П1.213/2007 106 дана, П1.225/2007 95 дана, П1.236/2007 76 дана, П1.358/2007 106 дана, **П1.402/2007 182 дана**, П1.407/2007 82 дана, П1.489/2007 135 дана, П1.588/2007 73 дана, П1.724/2007 106 дана, П1.737/2007 69 дана, П1.743/2007 98 дана, П1.29/2008 98 дана, П1.64/2008 82 дана, П1.208/2008 66 дана, П1.476/2008 78 дана.

Подаци у извештају о раду **К.Н.** за период од 2006. до 2008. године (Т2 образац) се разликују у односу на податке који се налазе у извештају Првог основног суда у Београду Су VIII 2001/6503 од 25. јула 2011. године а који се односе на број одлука које су израђене после прописаног рока. Према извештају од 25. јула 2011. године подносилац приговора је имао 105 одлука израђених одлука након рок од 60 дана у посматраном трогодишњем периоду. Подносилац приговора се на рочишту упознао са наведеним извештајем и изјавио да не жели да се изјашњава на околности у погледу броја одлука израђених након рока од 60 дана, с тим што је истакао да оспорава да је у једном предмету дужина израде одлуке била 450 дана.

Увидом у спис предмета Првог општинског суда у Београду П1.266/05 утврђено је да је предмет спора било поништење решења о престанку радног односа и враћање на рад, а по тужби тужиоца **Ж.В.** против туженог **[REDACTED]** да је предметом судија **К.Н.** био задужен од 12.10.2007. године. Главну расправу је закључио дана 12.02.2008.године. Почев од 28.02.2008. године до 18.12.2008. године спис се по захтеву налазио код Окружног суда у Београду када је враћен Првом општинском суду у Београду. Судији је издата пожурница за израду одлуке и она је експедована 27.01.2009. године. Високи савет судства је утврдио да су нетачни наводи у појединачној одлуци о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства да подносилац приговора није израдио писмени отправак одлуке у примереном року и то тако што је пресуда донета 12.02.2008. године а писмени отправак странкама је експедован 27.01.2009. године, из разлога што се спис предмета налазио у Окружном суду у Београду дуже од 9 месеци. Што се тиче навода у оспореној појединачној одлуци у погледу примљених притужби на рад подносиоца приговора, Високи савет судства је на основу извештаја Првог основног суда у Београду Су VIII 2001/6503 од 25. јула 2011. године утврдио да су нетачни наводи у погледу постојања основане притужбе на рад подносиоца приговора у предмету Првог општинског суда у Београду П1 480/05, касније П1. 216/08 (сада Првог основног суда у Београду П1.1015/10) с обзиром да предмет никада није био у већу судије **К.Н.**, те да су у истом поступале друге судије Првог општинског суда у Београду.

Подносилац приговора није показао довољан ниво оспособљености и стручности у смислу члана 13. став 3. и 4. и члана 14. став 1. тачка 1. и 7. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор

судија и председника судова а у вези са чланом а у вези са чланом 5. и 6. Правила. На основу свих изведених доказа и утврђених чињеница, Високи савет судства је нашао да подносилац приговора не испуњава услове за избор на сталну судијску функцију сходно одредби члана 45. Закона о судијама због чега му је Одлуком број: 119-05-77/2010-01 од 14. јуна 2010. године престала судијска дужност дана 31. децембра 2009. године.

Имајући у виду наведено, одлучено је као у диспозитиву одлуке.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12. септембра 2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**
Мирјана Ивић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања одлуке.

Д на:

- 1. Подносиоцу приговора,* [REDACTED]
- 2. Архиви Високог савета судства*